

Els pobles inclosos en l'Estat Espanyol han entrat, des de finals del 1973, en una fase resolutòria d'un règim, que ha durat 38 anys a despit del voler sobirà de la base popular. La situació econòmica internacional, produïda per l'accés a la llibertat responsable de molts altres pobles del món ha contribuït a afeblir l'anacrònic Règim espanyol. La fallida escandalosa dels cops militars a Xile i a Xipre, les llibertalitzacions aconseguïdes a Portugal i a Grècia, les amnisties d'Argentina, de Portugal i de Grècia pressionen a l'entorn de les fronteres de "la solitaria Espanya".

Pres, com estic, des del novembre del 1973, he pogut viure d'agradament prop la tragèria dels presos polítics que han anat desfilant per aquest Hospital General Penitenciari, en el qual aconsegueix condemnats, que es una minsa part de la tragèria conjunta de la societat en l'Estat Espanyol: tragèria obrera, tragèria de nacionalitats, d'intel·lectuals, de polítics, d'exiliats, d'agricultors, pescadors, d'estudiants i ensenyants, tragèria de barris, d'especulació de terrenys i vivendes, etc.

Estem davant de l'espectable obsesió de presos penats, preventius, detinguts, interrogats, torturats, mutilats, executats, processats, amagats o escapats a l'estranger, forçats al radicalisme desesperat, amb les penalitats derivades per a llurs famílies; i el que és pitjor, un horitzó fosc, tancat, d'intransigència política, d'inquisició mental i d'odi irracional per part d'un ample sector dels qui encara detenten el poder. No oblidem que el govern aperturista d'Arias Navarro és altament responsable de l'execució del jove polític Salvador Puig Antich.

Serenament i en silenci, tot acomplint acuradament la disciplina de presó, he observat tot això durant un any. Vivens Enrique i Tarancón en gener del 1974, m'assegurà que era un fet un ample indult. Na ha vingut cap mona d'indult. Valerosament la comissió espanyola "Justícia i Pau" ha emprès una extensa campanya per aconseguir una amnistia sense condicions, per a tots els "delictes" d'intencionalitat política. El Papa i els Bisbes de l'Estat Espanyol, amb la comissió per a l'Any Sant, que presideix Narcís Jubany, també demanen "amnistia". I amb l'àmbit internacional, a part d'Amnisty International que no cesa de presionar, fins al Consell d'Europa comprèn i demana l'amnistia per els presos polítics d'un Estat europeu que és la vergonya d'Europa.

Tots els partits polítics importants de l'oposició al Règim tenen inscrita la lluita per l'amnistia o alliberament dels presos polítics i és el segon punt dels quatre fonamentals d'aquesta Assemblea de Catalunya.

Està doncs la cosa madura per l'amnistia. Ja no es tracta només de millorar les condicions del pres polític, ni de demanar l'estatut del pres polític, ni d'obtenir indults particulars. No és ara el moment d'indults particulars sino d'amnistia general.

Per aconseguir aquesta amnistia tenim una part de responsabilitat els presos polítics i teniu una altra part de responsabilitat els que esteu al carrer. Votllem amatents per a què cadascú assumeixi la seva part i per a què no ens passi aquesta ocasió tan propícia que vivim actualment.

Amb aquesta carta vull comunicar-vos a vosaltres i voldria que ho fessiu arribar a tothom a qui pugui interessar, sense excloure els responsables del Règim, aquest meu propòsit:

Si per a l'u de gener de 1975 no hi ha encara amnistia i si no ha estat feta o no està en curs d'execució una campanya conjunta de presos polítics per l'amnistia, jo començaré una vaga de fam i ensem una vaga il·limitada de refus de la disciplina de presó, amb l'únic d'aconseguir l'amnistia dels presos, exiliats i amagats per motius polítics.

Serà una petita contribució individual a la lluita per la reconciliació, en aquest Any Sant, que es resumeix en que l'opressor cessi d'oprimir. Compto amb el vostre recolzament i amb el de tots aquells que m'aprecien. No pretenc jo sol aconseguir l'amnistia.

La campana de l'ermita no és tot l'aplec. Només és un anunci joiós de l'aplec. I mentre el bronze és tormentat pel batall, en el cor del poble creix el delit de la festa. Repic de somatent per a un any jubilar!!.

Madrid (Carabanchel) 1 d'octubre del 74

LLUIS Me XIRINACS

LA VANGUARDIA.- 5 de gener del 75.

NUEVA HUELGA DE HAMBRE DEL PADRE XIRINACS.

Madrid, 4.- El sacerdote don Luis Me Xirinacs Damians se ha declarado, el pasado dia 1, en huelga de hambre para apoyar la petición de amnistia recientemente solicitada, segun el diario "informaciones".

El sacerdote catalán, que se halla recluido en el Hospital Penitenciario de la prision de Carabanchel, cumpliendo condena de tres años por propaganda ilegal, ya ha realizado con anterioridad otras dos huelgas de hambre.-